Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26076
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dns sit locutus qd pplm israel quos seruos cōmuni lege ēdiderat in filios uertere dixerit q; filius primogenitus mis israhel; denq; ad dns in euglio aplis repmittit qd si fecerint uoluntatē eius iā non appellet eos seruos sed amicos. Qd si superbierit israel audiens se esse primogenitū intellegat primogenitū ideirco se dici qe secundi filii significentur ex gentib; Non enim appellatur unigenitus q excludat fratres cetos sed primogenitus ut monstret ad alios secuturos. Et tam uarta misteria scripturarū non primogenita accipiunt hereditatē sed sedi. Primogenitus fuit cain sed abel munera placuerit dō. Primogenitus ismahel sed ysaac accepit hereditatē. Primogenitus esau sed benedictionē patris iacob supplantator eripuit. Primogenitus ruben sed tam benedictio seminis xpi transferit adiudi. Itaq; illi iuxta uocationis ordinē primi fuerit ad appellabant caput nos sedi q dicebam cauda uersi sum in caput ad di appellam filii. Luotqt enim eii suscepert dedit eis potestatē filios di fieri. Nec accepimus spm seruitutis in timore sed spm adoptionis in q clamam abba pat qe pfecta dilectio foras mittit timorē.

Melius aut ē uarta hebraicū legere filios eius quā genui ne uideat illi dicto qd in iobis epla legum ēe contrariū. Omis q natus ē ex do non peccat. Ergo isti sinati sed ex do quom peccare potuerunt cū omis q ex do natus ē peccare non possit. Cognouit bos possessorē suū ad asinus presepe dn suū israel me non cognouit pplis mis non intellexit q soli lxx transtulerit israel aut non cognouit ad pplis me non intellexit. Et uarta cetos hebraicū possessorē suū israel non cognouerit ad presepe dni sui pplis non intellexerit. Et est sensus prspicuus. Ego eos adoptaui in filios. ad feci pplm peculiarē ad partē meā ac funiculū hereditatis mee appellauiq; primogenitos. illi autē nec hoc qde fecerunt qd bruta faciunt animalia. ut beneficius uince